

JUNI-SILK är en rörlig plattform inriktad på bildkonst, skulptur och installation Initierad av konstnärerna Rita Nettelstad och Johanna Arvidsson. Idén är att sammanföra konstnärer med varierande bakgrund – etablerade likväl oetablerade och göra grupputställningar. Genom valet av konstnärer skapas ett gemensamt tema för utställningen att ta avstamp från. De gemensamma nämnarna används sedan för att söka efter en utställningsplats. En viktig del i projektet är dialogen mellan konsten och det faktiska rummet. Till varje utställning kommer även ett fanzine släppas där de medverkande konstnärerna och inbjudna skribenter medverkar. Här presenteras texter och bilder som relaterar och utvidgar utställningen och det aktuella temat.

Första upplagan av JUNI-SILK ägde rum den 1:a-2:a juni 2017 på Godhemsgatan 15 i Göteborg i en källarlokal och skyddsrum tillhörande ett lägenhetshus. Konstnärerna *Maria Belic, Linn Lindström* och *Sasha Waltå* valde att delvis samarbeta i utställningen *Mellan mörker och ljus formas berättelser i ett myller av tysta ljud*. I en rörelse mellan det privata och det offentliga undersöktes de repetitiva mönstren livet genomströmmas av.

Hyreshusets tvättstuga är belägen intill utställningsrummet, dess sedvanliga buller läckte in och korresponderade synnerligen väl med Belics video. I videon filmas en kvinna i 60-årsåldern bakifrån. Iklädd svart t-shirt är hon i färd att fullborda ett träningsprogram med ett bordsben som hivtyngd. Videon och kvinnans övningar avbryts av stiliserade tecknade smileys. Vid en av rummets flera pelare sitter en liten ram med ett utskrivet dokument med texten:

Tack för att du varit min bästa vän här på jobbet i nästan 25 år! /Jag kommer att sakna dig otroligt mycket...☺ / Önskar dig allt gott och hoppas du kommer att trivas med "arbetslösheten"! / Hasse

Kvinnans välförtjänade pension övergår inte i vila och egen tid utan folkhemmets nyttopräglade ledighet tycks aldrig avstanna. I lokalens inre del ligger en sovande hund i betong tung mot golvet. I fanzinet går det att läsa Waltås loopade anekdot där en hund som spenderar dagarna liggandes på en bakgård, står i centrum. Hunden på bakgården svarar mot en bestående punkt, dit livets timmar räknas. Berättarjaget identifierar sin

kropp med hundens, författaren och hundens och identiteter förbyts. Utställningen vecklar in och ut sig. Lindströms berättelse om ett vardagligt möte på biblioteket genererar att den voyeuristiska blicken riktas mot den egna kroppen. Bilden av den andre, *grannen*, får ett annat perspektiv.

Två palmer kastar skuggor över golvet. Bladskuggorna reproducerats som utsträckta silhuetter målade i grått och umbra på källargolvet. Färgerna går igen i det ovanliggande trapphuset. En granne säger på vernissagen "det är som att trapphuset har imploderat här". Även palmbladen bär på dolda budskap (bokstavligen), i dammet på bladen är det skrivet ord som love. Det är överlag svårt att avgöra vad som är konstruerat och vad som ingår i källarens "originalinredning". I taket hänger ett gummiband längs ett rör som kan tänkas vara sammankopplad med "träningssvideon", men samtidigt är det just sådana artiklar som hopas i de gemensamma källarutrymmena.

Fanzinet är uppdelat i tre delar och inleds med en text av skribenten, idéhistorikern och poeten Anton Göransson. Han har skrivit om samlande utifrån Walter Benjamin. I andra delen presenteras konstnärernas gemensamma projekt Cirkeln. I tredje delen visas text och verk relaterade till utställningen. Är man intresserad av att läsa fanzinet kan man beställa det genom att skicka ett mejl till junisilk@gmail.com, eller komma på nästa upplaga av JUNI-SILK som planeras äga rum i höst.